

AMILA KASUMOVIĆ

Životni put prof. dr. Ibrahima Karabegovića (5. juni 1931 – 27. august 2011)

Postoje ljudi koji ostave dubog trag u našem sjećanju. To su ljudi čije šale, zgone i nezgone rado prepričavamo, čijoj se jednostavnosti i neposrednosti uvijek iznova divimo. Njihov odlazak ostavlja prazninu i sjetu.

Profesora Karabegovića srela sam prvi put kao studentica četvrte godine. Mojoj generaciji je ostao u sjećanju po lakoći kojom je *pripovijedao* povijest Jugoslavije, ubacujući uzgred neku prikladnu šalu i anegdodu. Nedugo nakon toga smo postali kolege; istina, vrlo kratko jer je profesor otišao u penziju, a ja sam naslijedila njegov kabinet: soba broj 139. Sudbina je htjela da povodom profesorova odlaska u penziju upravo ja napišem njegovu biografiju i bibliografiju. Tada sam došla na ideju da uradimo i jedan intervju, koji neću nikada zaboraviti. Taj mi je intervju dao mogućnost da doživim Ibrahima Karabegovića kao čovjeka, a ne samo kao profesora. Upravo zbog toga, nikada mi neće biti teško pisati o profesoru Karabegoviću.

Profesor Ibrahim Karabegović rođen je 5. juna 1931. godine u Modriči, gdje je završio osnovnu školu. Srednjoškolsko obrazovanje je nastavio u Banjoj Luci, Doboju i Derventi. Studij historije je upisao na Odsjeku za historiju Filozofskog fakulteta u Sarajevu. Diplomirao je 1956. godine. Postdiplomski studij je nastavio na Filozofskom fakultetu u Beogradu, gdje je 1966. godine odbranio magistarski rad *Rascjep u radničkom pokretu BiH 1919-1920. godine*. Deset godina poslije je odbranio i doktorsku disertaciju *Reformizam u radničkom pokretu u Bosni i Hercegovini između dva svjetska rata (1919-1941)*. Disertacija je odbranjena na Filozofskom fakultetu u Sarajevu.

Nakon završenog studija historije, profesor Ibrahim Karabegović se vratio u rodni kraj, gdje je radio kao profesor historije u osnovnoj školi i gimnaziji. Godine 1963. je primljen na mjesto asistenta na Institutu za istoriju radničkog pokreta (danas Institut za istoriju). Zvanje naučnog savjetnika je stekao 1985. godine. U narednom periodu je biran na poziciju direktora Instituta, u dva navrata. Također, bio je glavni i odgovorni urednik časopisa *Prilozi*, koje je izdaje Institut za istoriju.

Od 1994. godine je bio angažiran na Odsjeku za historiju Filozofskog fakulteta u Sarajevu. Biran je u zvanje redovnog profesora. Držao je nastavu iz predmeta *Istorija*

Jugoslavije. Profesor Karabegović je bio mentor za nekoliko magistarskih radnji i doktorskih disertacija. Također, bio je i član komisija za određeni broj magistarskih i doktorskih radnji koje su odbranjene na Filozofskom fakultetu u Sarajevu, te Filozofskom fakultetu u Zadru.

Predmet profesorovog naučnog interesovanja predstavljali su problemi iz socijalne povijesti i povijesti reformističkog radničkog pokreta u Bosni i Hercegovini. Rezultat njegova naučnog angažmana su dvije knjige (*Radnički pokret u Bosni i Hercegovini između revolucionarne i reformističke orijentacije 1909-1929. godine*, Svjetlost, Sarajevo 1973; *Reformistički pravac u radničkom pokretu Bosne i Hercegovine 1919-1941*, Svjetlost, Sarajevo 1979). Pojavio se kao koautor u još šest izdanja, objavio je značajan broj naučnih i stručnih radova, prikaza i ocjena u respektabilnim časopisima kao što su Godišnjak Društva historičara Bosne i Hercegovine, Prilozi Instituta za istoriju, Glasnik Arhiva i Društva arhivskih radnika i sl.

Nagrade Veselin Masleša i 27. juli predstavljaju krunu profesorova naučnog i društvenog angažmana.

Umro je 27. augusta 2011. godine, sedam godina nakon što je penzioniran. Ostavio je dubok trag u sjećanjima svojih kolega i prijatelja, ostavio je toplinu u srcima onih koji su ga poznavali, ostavio je djelić svoje ljudskosti da nas podsjeća na ono što je uistinu bitno.